

Til beslutningsforslag nr. B 1

Folketinget 2015-16

Beretning afgivet af Retsudvalget den 3. februar 2016

Udkast
til
Beretning
over

Forslag til folketingsbeslutning om bedre behandling af voldtægtsofre

[af Lisbeth Bech Poulsen (SF) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 7. oktober 2015 og var til 1. behandling den 19. november 2015. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Retsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 4 møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Det er [udvalgets] opfattelse, at den politiske debat om voldtægt alt for ofte kommer til at handle om gerningsmanden, om fokus på ressourcer til opklaring af forbrydelser og om straf til gerningsmanden. [Udvalget] anerkender vigtigheden af at finde gerningsmanden og sikre, at denne får en retfærdig straf, men efter [udvalgets] opfattelse er det også vigtigt at sikre fokus på ofrene – et fokus, som alt for ofte overskygges af behovet for straf og retfærdighed.

Vurderinger fra Det Kriminalpræventive Råd viser, at der begås op mod 2.000 voldtægter om året. Kun 500 af disse voldtægter anmeldes, og ud af disse fører kun en femtedel til domfældelse.

Dette viser efter [udvalget] opfattelse, at der dels er et behov for en bedre behandling af voldtægtsofre, dels et behov for, at de bliver mødt på en anden måde af systemet end i dag, så flere sager fremover anmeldes.

[Udvalget] støtter op om beslutningsforslagets fokus på forbedrede forhold ved afhøring af ofre for voldtægt, og der er efter [udvalgets] mening i den forbindelse behov for efteruddannelse af det fagpersonale (f.eks. politi, ansatte i retterne, sundhedspersonale og advokater), som et voldtægtsoffer møder gennem sin vej i systemet. [Udvalget] støtter også

op om vigtigheden af, at der beskikkes en bistandsadvokat med det samme.

Der er på baggrund af en dialog mellem Justitsministeriet, Folketingets Retsudvalg og Rigsadvokaten fastsat målsætninger for sagsbehandlingstiden for voldtægtssager og en indberetningsordning herom. Det er dog [udvalgets] opfattelse, at der er behov for en opstramning, og [udvalget] ønsker på den baggrund en analyse af sagsbehandlingerne og en oversigt, hvoraf det tydeligt fremgår, hvilke sager der er anmeldelsessager, og hvilke der er undersøgelsesnumre.

Det er [udvalgets] opfattelse, at det er uhensigtsmæssigt, at voldtægter er omfattet af den såkaldte 72-timersregel, som betyder, at anmeldelse skal inden for 3 døgn, og at ofrets mulighed for erstatning samtidig er afhængig heraf. [Udvalget] ønsker på den baggrund, at ofre for voldtægter og andre seksualforbrydelser undtages fra denne bestemmelse.

[Udvalget] understreger at målsætningerne om sagsbehandlingstider skal overholdes. De store overskridelser er uacceptable.

[Udvalget] ønsker, at der i højere grad afsættes midler, så det sikres, at voldtægtsofre får ret til rådgivning og samtalehjælp som led i en systematisk opfølgning.

Voldtægt er en ekstrem krænkelse af en persons krop, køn, seksualitet og selvværd. Det er derfor [udvalgets] opfattelse, at der er behov for at sikre, at flere gerningspersoner bliver stillet til ansvar, hvilket efter udvalgets mening betyder, at man skal have større fokus på det forebyggende arbejde. [Udvalget] ønsker på den baggrund, at anklagemyndigheden skal gennemføre en tilbundsående undersøgelse af, hvordan flere gerningspersoner kan blive stillet til ansvar, og at der samtidig udarbejdes en national handlingsplan til forebyggelse af voldtægt i et samarbejde mellem So-

cial- og Indenrigsministeriet, Undervisnings- og Børne- og Ligestillingsministeriet og Justitsministeriet. I forbindelse med udarbejdelsen af handlingsplanen skal ministerierne inddrage de centrale civilsamfundsaktører på området, f.eks. Det Kriminalpræventive Råd, Center for Voldtægts ofre, Sex og Samfund m.fl.

P.u.v.

Peter Skaarup
formand